

โมดูลที่ 4

Phonology

อาจารย์ ดร.ศิตา เยี่ยมขันติถาวร

ชื่อ

อาจารย์ ดร.ศิตา เยี่ยมขันติถาวร

วุฒิ

ศศ.บ., M.Ed. (TESOL), M.Ed. (honours) (Linguistics),
Ph.D. (Linguistics) The University of Tasmania

ตำแหน่ง

อาจารย์ประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

แบบประเมินผลตนเองก่อนเรียน

จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

1. ข้อใดระบุความแตกต่างระหว่าง สัทศาสตร์ (phonetics) และสัทวิทยา (phonology) ได้ถูกต้องที่สุด
  1. สัทศาสตร์ (phonetics) เป็นการศึกษากระบวนการออกเสียง ส่งผ่านเสียงและรับรู้เสียงของมนุษย์ ส่วนสัทวิทยา (phonology) ศึกษาการออกเสียงลักษณะพิเศษ เช่น การเน้นคำ และทำนองเสียง
  2. สัทศาสตร์ (phonetics) เป็นการศึกษาตัวอักษรในภาษาต่างๆ ส่วนสัทวิทยา (phonology) ศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างระบบเสียงพูด (pattern of speech sound) และโครงสร้างเสียงพูดของมนุษย์
  3. สัทศาสตร์ (phonetics) เป็นการศึกษาพยัญชนะและสระของภาษาใดภาษาหนึ่ง ส่วนสัทวิทยา (phonology) ศึกษาการออกเสียงลักษณะพิเศษ เช่น การเน้นคำ และทำนองเสียง
  4. สัทศาสตร์ (phonetics) เป็นการศึกษากระบวนการออกเสียง ส่งผ่านเสียงและรับรู้เสียงของมนุษย์ ส่วนสัทวิทยา (phonology) ศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างระบบเสียงพูด (pattern of speech sound) และโครงสร้างเสียงพูดของมนุษย์
  5. สัทศาสตร์ (phonetics) เป็นการศึกษาเฉพาะพยัญชนะและสระของภาษาใดภาษาหนึ่ง ส่วนสัทวิทยา (phonology) ศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างระบบเสียงพูด (pattern of speech sound) และโครงสร้างเสียงพูดของมนุษย์
2. การออกเสียง -s ท้ายคำพหูพจน์ในกลุ่มคำต่อไปนี้ ข้อใดเป็นเสียงเดียวกันทั้งหมด
  1. dogs, cats, pigs
  2. desks, tables, chairs
  3. girls, boys, kids
  4. cars, rabbits, hammers
  5. friends, teachers, monks
3. ข้อความใดต่อไปนี้ไม่ถูกต้อง
  1. เสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษมี 24 เสียง
  2. ความแตกต่างระหว่างภาษาอังกฤษและภาษาไทยคือการออกเสียงท้าย
  3. การออกเสียงภาษาอังกฤษต้องคำนึงถึงการเน้นคำและทำนองเสียงด้วย
  4. suffix ‘-s’ เมื่อเติมหลังคำนามอาจออกเสียงเป็น /s/ หรือ /z/ ขึ้นอยู่กับพยัญชนะท้ายของคำนามนั้นๆ
  5. คำต่อไปนี้มีเสียงสระเหมือนกัน slow, host, rose, float

4. คำในข้อใดเป็นคำควบกล้ำท้ายพยางค์ทั้งหมด

1. slam, sixth, clap
2. sleep, drag, three
3. bump, depth help
4. shirt, glass, sing
5. fifth, bathe, clip

5. เสียงพยัญชนะในข้อใดสามารถเป็นเสียงพยัญชนะต้นและท้ายทั้งหมด

1. /b/, /t/, /f/
2. /h/, /l/, /r/
3. /ŋ/, /s/, /p/
4. /ŋ/, /t/, /p/
5. /w/, /h/, /r/

6. คำคู่ใดคือคู่เทียบเสียงหรือ minimal pair

1. sleep, slip
2. rim, mum
3. sock, six
4. rock, read
5. sun, sine

7. ข้อใดคือ สระหน้า ทั้งหมด

1. /i:/, /e/, /ʌ/
2. /ə/, /u:/, /i:/
3. /ʌ/, /u:/, /i:/
4. /i:/, /æ/, /e/
5. /ʌ/, /u/, /i/

8. ข้อความใดต่อไปนี้ไม่ถูกต้อง

1. พยางค์ที่ได้รับการเน้น (stress) เสียงจะดังกว่าพยางค์อื่นที่ไม่เน้น
2. พยางค์ที่ได้รับการเน้นจะยาวกว่าพยางค์อื่นที่ไม่เน้น
3. พยางค์ที่ไม่ได้รับการเน้น เสียงสระอาจเปลี่ยนเป็น /ə/
4. เสียงสระ /i/ จะอยู่ในพยางค์ที่ได้รับการเน้นเท่านั้น
5. พยางค์ที่ไม่ได้รับการเน้น เสียงสระอาจเปลี่ยนเป็น /i/

9. ถ้าตั้งคำถามว่า “When will you leave for Bangkok?” คำตอบควรใช้ทำนองเสียงแบบข้อใด

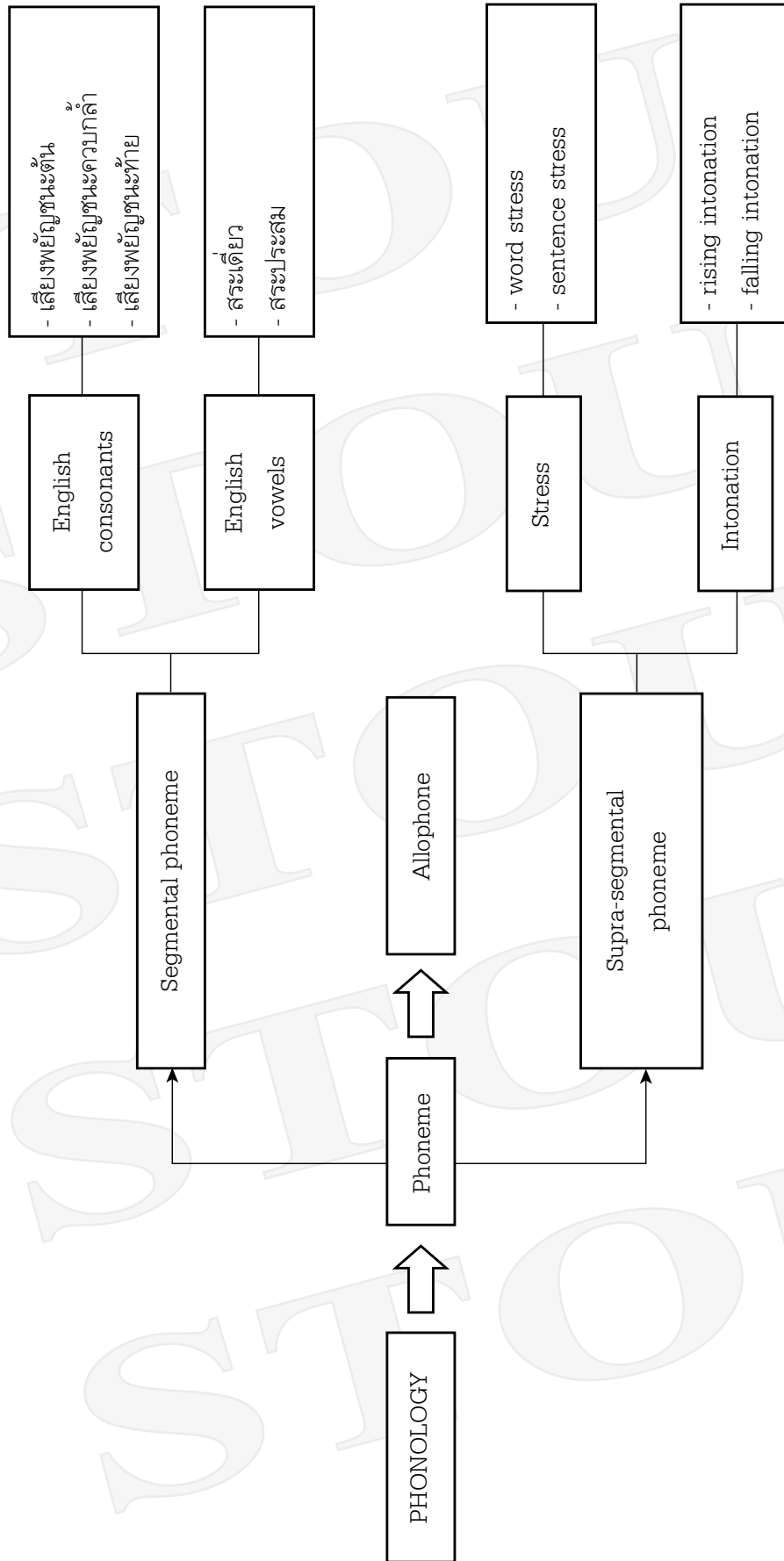
1. I'll \leave for Bangkok tomorrow.
2. I'll /leave\for Bangkok tomorrow.
3. I'll leave for/Bangkok tomorrow.
4. I'll leave for Bangkok/tomorrow.
5. I'll leave/for Bangkok tomorrow.

10. ในประโยคต่อไปนี้ ถ้าพูดเน้นความหมายว่า “เธอสนใจเขียนสารคดี (ไม่ใช่อ่าน)” ควรใช้ทำนองเสียงแบบข้อใด

1. She \is interested in writing a documentary.
2. She is \interested in writing a documentary.
3. She is interested in/writing a documentary.
4. She is interested in writing a/documentary.
5. She is interested in writing a documentary.

แผนผังแนวคิด

Phonology

แผนการสอนโมดูลที่ 4

Phonology

แนวคิด

1. ลัทธิวิทยา (phonology) เป็นสาขาหนึ่งของภาษาศาสตร์ที่ศึกษาเกี่ยวกับเสียงต่างๆ ที่มีความหมายในภาษาใดภาษาหนึ่ง แล้ววิเคราะห์หากฎเกณฑ์สำหรับความแตกต่างของเสียงเหล่านั้น โดยผลที่ได้คือโครงสร้างระบบเสียงพูด เน้นระบบการออกเสียงเสียงสระและเสียงพยัญชนะในภาษาใดภาษาหนึ่ง
2. หน่วยเสียง (phoneme) หมายถึง เสียงที่เป็นหน่วยที่เล็กที่สุดในหน่วยคำ ซึ่งไม่สามารถแบ่งแยกย่อยได้อีกและยังเป็นเสียงที่ทำให้คำที่เป็นคู่เทียบเสียงหรือกลุ่มเทียบเสียง ซึ่งอยู่ในสิ่งแวดล้อมเดียวกัน มีความหมายต่างกัน
3. หน่วยเสียงหนึ่งอาจมีมากกว่าหนึ่งรูปหรือออกเสียงได้มากกว่าหนึ่งเสียง แต่ละเสียงจะมีตำแหน่งที่เกิดตายตัว รูปหรือเสียงต่างๆ ของหน่วยเสียงที่มีความหมายเดียวกันนี้ เรียกว่า เสียงย่อย (allophone)
4. หน่วยเสียงประเภทอิสระ (segmental phoneme) คือ เสียงที่คนเราสามารถเปล่งออกมาได้อย่างอิสระ โดยไม่ต้องมีเสียงอื่นมาช่วย ได้แก่ เสียงพยัญชนะ (consonant) และเสียงสระ (vowel)
5. หน่วยเสียงประเภทไม่อิสระ (supra-segmental phoneme) คือ เสียงที่ออกมาพร้อมกับเสียงประเภทอิสระ เสียงประเภทนี้ไม่สามารถออกตามลำพังได้ ได้แก่ การเน้นเสียง (stress) และ ทำนองเสียง (intonation)

วัตถุประสงค์

เมื่อศึกษาโมดูลที่ 4 จบแล้ว นักศึกษาสามารถ

1. อธิบายความหมายของลัทธิวิทยา (phonology) ได้
2. วิเคราะห์หาหน่วยเสียงได้และบอกเงื่อนไขการเกิดเสียงย่อยได้
3. อธิบายระบบเสียงประเภทอิสระในภาษาอังกฤษได้
4. อธิบายระบบเสียงประเภทไม่อิสระในภาษาอังกฤษได้

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ทำแบบประเมินผลตนเองก่อนเรียนในคู่มือการศึกษาโมดูลที่ 4
2. อ่านแผนการสอนประจำโมดูล
3. อ่านสาระสำคัญ
4. ศึกษาเพิ่มเติมจากสื่อเสริมออนไลน์ประจำโมดูล
5. ทำกิจกรรมที่กำหนดไว้ในคู่มือการศึกษา
6. ติดตามประกาศออนไลน์
7. เข้าร่วมการสนทนา ถามและตอบคำถาม กับเพื่อนนักศึกษาและอาจารย์ในห้องสนทนา
8. ทำแบบประเมินผลตนเองหลังเรียน

สัทวิทยา (phonology) เป็นศาสตร์ย่อยแขนงหนึ่งในวิชาภาษาศาสตร์ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างระบบเสียงพูด (pattern of speech sound) และโครงสร้างเสียงพูดของมนุษย์ เน้นระบบเสียงพยัญชนะและระบบเสียงสระในภาษาใดภาษาหนึ่งตลอดจนหน่วยเสียงในภาษา ข้อจำกัดและลักษณะเฉพาะในแต่ละภาษา ความแตกต่างระหว่าง phonology กับ phonetics หรือสัทศาสตร์ คือ phonetics ศึกษากระบวนการออกเสียง อวัยวะในการออกเสียง การส่งผ่านเสียงและรับรู้เสียงของมนุษย์ ส่วน phonology เป็นการศึกษาระบบเสียงของภาษา เช่น การศึกษากระบวนการเสียงพยัญชนะในภาษาใดภาษาหนึ่ง หรือการศึกษากระบวนการเสียงสระ ตลอดจนหน่วยเสียงในภาษานั้น เป็นต้น สัทวิทยาที่น่าสนใจอีกโมดูลนี้เป็นระบบเสียงภาษาอังกฤษ

4.1 หน่วยเสียง และหน่วยเสียงย่อย

การศึกษาเกี่ยวกับสัทวิทยานั้น นักศึกษาควรทำความเข้าใจคำว่า หน่วยเสียงและหน่วยเสียงย่อย ตลอดจนสามารถอธิบายความแตกต่างระหว่างคำดังกล่าวโดยมีรายละเอียดดังนี้

4.1.1 หน่วยเสียง (Phoneme) หมายถึง เสียงที่เป็นหน่วยที่เล็กที่สุดในหน่วยคำ ซึ่งไม่สามารถแบ่งแยกย่อยได้อีกและยังเป็นเสียงที่ทำให้คำที่เป็นคู่เทียบเสียงหรือกลุ่มเทียบเสียงที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมเดียวกันมีความหมายต่างกัน

คู่เทียบเสียง (minimal pair) คือ เสียงสองเสียงที่เหมือนกันในแทบทุกลักษณะแต่แตกต่างกันในลักษณะใดลักษณะหนึ่งเพียงลักษณะเดียว จึงทำให้ความหมายต่างกัน เช่น sink และ zink เป็นเสียงเหมือนกันแทบทุกลักษณะ ต่างกันเพียง s เป็นเสียงไม่ก้อง และ z เป็นเสียงก้อง เมื่อมาประกอบกับสิ่งแวดล้อมเดียวกัน คือเป็นเสียงพยัญชนะต้นของเสียง -ink ทำให้ความหมายของคำทั้งสองแตกต่างกัน ถือว่า sink และ zink เป็นคู่เทียบเสียงกัน ดังนั้นในภาษาอังกฤษ เสียง /s/ และ /z/ เมื่อเป็นพยัญชนะต้นเป็นคนละหน่วยเสียงกัน

วิธีวิเคราะห์หน่วยเสียงทำได้โดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ดังนี้คือ เสียงสองเสียงหรือหลายเสียงจะเป็นคนละหน่วยเสียงได้ก็ต่อเมื่อทำให้คู่เทียบเสียง (minimal pair) หรือกลุ่มเทียบเสียง (minimal set) ที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมเดียวกัน (identical environment) มีความหมายต่างกัน (contrast) คู่เทียบเสียงมี 2 ลักษณะ คือ คู่เทียบเหมือน และคู่เทียบคล้าย สามารถอธิบายได้ดังนี้

คู่เทียบเหมือน หมายถึงคำสองคำเมื่อนำมาเทียบเสียงกันโดยมีจุดที่แตกต่างกันเพียงหนึ่งจุดเท่านั้น กล่าวคือทั้งสองคำมีสิ่งแวดล้อมเดียวกันแต่มีความหมายต่างกัน

เช่น

[pin] [bin] สองคำนี้มีจุดต่างที่พยัญชนะต้นเพียงจุดเดียวเท่านั้นแต่มีความหมายต่างกัน แสดงว่าเสียง [p-] และเสียง [b-] เป็นหน่วยเสียงพยัญชนะต้นคนละหน่วยเสียง คือ (/p-/ , /b-/)

คู่เทียบคล้าย หมายถึงคำสองคำเมื่อนำมาเทียบเสียงกันโดยมีจุดที่แตกต่างกันมากกว่าหนึ่งจุด กล่าวคือทั้งสองคำมีสิ่งแวดล้อมคล้ายคลึงกันไม่เหมือนกันทีเดียวแต่มีความหมายต่างกัน

เช่น

[thigh] [-thy] สองคำนี้มีจุดต่างที่สระกับพยัญชนะท้ายที่ถือเป็นสิ่งแวดล้อมที่คล้ายคลึงกันมาก แต่ทำให้สองคำนี้มีความหมายต่างกัน แสดงว่า /θ/ และ /ð/ เป็นคนละหน่วยเสียงกัน

ในการวิเคราะห์หาหน่วยเสียงจะนิยมใช้คู่เทียบเหมือนมากกว่าคู่เทียบคล้าย ยกเว้นในกรณีที่หาคู่เทียบเหมือนไม่ได้ก็สามารถใช้คู่เทียบคล้ายมาแทนได้

เมื่อวิเคราะห์ลักษณะของคู่เทียบเสียงในภาษาอังกฤษสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. คู่เทียบเสียงที่เกิดต้นคำ หมายถึง คำสองคำที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมเหมือนกันแต่มีพยัญชนะต้นต่างกันและนำมาเทียบเสียงกัน เช่น pin และ bin, rot และ lot, hat และ had ขอให้ศึกษาการเทียบเสียงที่เกิดต้นคำได้จากตารางหาคู่เทียบเสียงต่อไปนี้

Phonemes	Contrastive Sets					
p	pin	pat		pip	pet	pack
t	tin	tat	Ted	tip		tack
ʃ	chin	chat		chip	chet	
k	kin	cat				
b	bin	bat	bed		bet	back
d	din		dead	dip	dept	
g	gin		Jed		jet	Jack
f	fin	fat	fed			
θ	thin					
s	sin	sat	said	sip	set	sack
ʃ	shin		shed	ship		shack
v		vat			vet	
ð		that				
z			Zed	zip		Zach
m		mat	Med.		met	Mac
n		gnat	Ned	nip	net	knack
r		rat	red	rip		rack
l	Lynne		led	lip	let	lack
y					yet	yack
h		hat	head	hip		hack
w	win		wed	whip	wet	whack

2. คู่เทียบเสียงที่เกิดท้ายคำ หมายถึง คำสองคำที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมเหมือนกันแต่มีพยัญชนะท้ายต่างกันและนำมาเทียบเสียงกัน เช่น rap และ rat, seek และ seed, lime และ line ขอให้นักศึกษาศึกษาการเทียบเสียงที่เกิดท้ายคำได้จากตารางหาคู่เทียบเสียงต่อไปนี้

Phonemes	Contrastive Sets				
p	rap	pap	seep		reap
t	rat	pat	seat	light	
ʒ	ratch	patch			reach
k	rack	pack	seek	like	reek
b	Rab				
d		pad	seed	lied	reed
g	rag				
f				life	reef
θ	wrath	path			wreathe (n.)
s		pass	cease	lice	Reese
ʃ	rash				
v				live	reive
ð			seethe	lithe	wreathe (v.)
z	razz		seize	lies	
m	ram	Pam	seem	lime	ream
n	ran	pan	scene	line	
ŋ	rang	pang			
r			seer	lyre	rear
l		pal	seal	Lyle	reel

กิจกรรมที่ 1

จงหาคู่เทียบเสียง (minimal pairs) ของสัทอักษรต่อไปนี้ โดยใส่ลงในตารางตามตัวอย่างต่อไปนี้

	Initial Position	Final Position
ตัวอย่าง /p, b/	pie, buy	rope, robe
1. /k, g/		
2. /f, v/		
3. /θ, ð/		
4. /s, z/		
5. /m, n/		
6. /ŋ, ɲ/		
7. /r, l/		
8. /ʃ, ʒ/		
9. /p, f/		
10. /d, z/		
11. /t, θ/		
12. /h, w/		

4.1.2 หน่วยเสียงย่อย (Allophone) คือ รูปหรือเสียงต่างๆ ของหน่วยเสียงเดียวกัน ซึ่งหน่วยเสียงหน่วยหนึ่งอาจมีมากกว่าหนึ่งรูปหรือออกเสียงได้มากกว่าหนึ่งเสียง ในกรณีที่หน่วยเสียงหน่วยหนึ่งมีหลาย allophone หรือออกได้หลายเสียง แต่ละเสียงจะมีตำแหน่งที่เกิดตายตัว และไม่มีผลให้เกิดความแตกต่างด้านความหมาย

เช่น

เสียง t ในภาษาอังกฤษออกเสียงต่างกันได้ถึง 3 เสียง คือ ten, stop และ pat

ดังนั้นหน่วยเสียง /t/ มี allophone 3 หน่วย โดยแต่ละหน่วยเสียงย่อยมีตำแหน่งที่เกิดตายตัว คือ aspirated (ลิทิล) “/tʰ/” เกิดในตำแหน่งต้นคำ

unaspirated (ชนิด) “/t/” เกิดตามหลังเสียง s

t ในตำแหน่งท้ายคำอาจมีเสียง released (ปล่อยเสียง) หรือไม่ก็ได้ (วิไลวรรณ ขนิษฐนันท์

2527: 168)

สรุปคือ หน่วยเสียงย่อย (allophone) คือ การออกเสียงต่างกันของหน่วยเสียงเดียวกันในแบบสลับหลัก (complementary distribution) กล่าวคือ จะไม่เกิดในตำแหน่งเดียวกัน หรือถ้าเกิดในตำแหน่งเดียวกันก็ต้องมีสิ่งแวดล้อมที่ต่างกัน เช่น หน่วยเสียง /p/ ในภาษาอังกฤษ สามารถออกเสียงดังนี้

[p-] เกิดตามหลังเสียง s

[p^h-] เกิดในที่อื่นๆ

อธิบายได้ว่าหน่วยเสียงเสียง /p/ ในภาษาอังกฤษมีทั้งออกเสียงแบบพ่นลม /p^h/ (aspirated) และไม่พ่นลม /p/ (unaspirated) แต่ไม่ทำให้เกิดความแตกต่างในด้านความหมาย จึงถือว่าทั้งสองเสียงเป็นหน่วยเสียงย่อยของหน่วยเสียงเดียวกัน และทั้งสองหน่วยเสียงย่อยนี้จะเกิดจากสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน และไม่เกิดในสภาพแวดล้อมเดียวกันหรือคอยสลับหลักกันตลอด (complementary distribution) จึงพิสูจน์ด้วยคู่เปรียบเทียบ (minimal pair) ไม่ได้ว่าเป็นคนละหน่วยเสียง

นอกจากนี้ยังมีการออกเสียงแบบแปรอิสระ (free variation) คือเกิดเสียงในตำแหน่งเดียวกัน แต่ออกเสียงต่างกันซึ่งเป็นการเกิดแบบไม่มีเงื่อนไขแต่การเกิดทั้งสองอย่างนี้ไม่ได้ทำให้ความหมายต่างกันแต่อย่างใด

การวิเคราะห์หาเงื่อนไขในการสลับหลักของเสียงย่อยทำได้ดังนี้

1. แบ่งข้อมูลที่เสียงย่อยแต่ละเสียงเกิดขึ้นก่อน
2. เมื่อแบ่งข้อมูลแล้วจะพบว่าสิ่งแวดล้อมของเสียงย่อยแต่ละเสียงนั้นต่างกัน ถ้าต้องการหาหน่วยเสียงย่อยที่เป็นพยัญชนะต้น สิ่งแวดล้อมบังคับก็จะต้องเป็นสระ และ/หรือพยัญชนะท้าย ในทางกลับกันถ้าต้องการหาหน่วยเสียงย่อยที่เป็นพยัญชนะท้าย สิ่งแวดล้อมบังคับก็จะต้องเป็นสระ และ/หรือพยัญชนะต้น

4.2 ประเภทของหน่วยเสียง

นอกจากการหาหน่วยเสียงและหน่วยเสียงย่อยแล้ว ในการศึกษาด้านสัทวิทยานักศึกษาจำเป็นต้องศึกษาประเภทของหน่วยเสียงในภาษา ซึ่งหน่วยเสียงในภาษาโดยทั่วไปสามารถแบ่งเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ 2 ประเภท ได้แก่ หน่วยเสียงประเภทอิสระ (segmental phoneme) และหน่วยเสียงประเภทไม่อิสระ (supra-segmental phoneme)

สำหรับหน่วยเสียงในภาษาอังกฤษนั้นสามารถแบ่งออกได้ 2 ประเภทเช่นกันคือ หน่วยเสียงประเภทอิสระ ได้แก่ เสียงพยัญชนะและเสียงสระ และหน่วยเสียงประเภทไม่อิสระ ได้แก่ การเน้นเสียง (stress) และทำนองเสียง (intonation)

4.2.1 หน่วยเสียงประเภทอิสระ (Segmental Phoneme) คือ เสียงที่คนเราสามารถเปล่งออกมาได้อย่างอิสระโดยไม่ต้องมีเสียงอื่นมาช่วย ได้แก่ เสียงพยัญชนะ (พยัญชนะต้น พยัญชนะควบกล้ำ พยัญชนะท้าย) และเสียงสระ

1) **เสียงพยัญชนะ (Consonant)** ดังที่ทราบกันว่า พยัญชนะภาษาอังกฤษมีทั้งหมด 24 เสียง การศึกษาลักษณะเฉพาะของพยัญชนะนั้นต้องศึกษาลักษณะเด่น 3 ประการ คือ ฐานกรณ์ในการออกเสียง (place of articulation) ลักษณะของเสียงที่ออก (manner of articulation) และกลุ่มเสียงโฆชะ (voiced) และกลุ่มเสียงอโฆชะ (voiceless) ลักษณะสำคัญดังกล่าวสามารถแสดงให้เห็นได้ในตารางต่อไปนี้

Place Manner	Bilabial		Labio-dental		Dental		Alveolar		Palatal-alveolar		Palatal		Velar		Glottal	
	vl.	vd.	vl.	vd.	vl.	vd.	vl.	vd.	vl.	vd.	vl.	vd.	vl.	vd.	vl.	vd.
Plosive	p	b					t	d					k	g		
Affricate									tʃ	dʒ						
Fricative			f	v	θ	ð	s	z	ʃ	ʒ						h
Nasal		m						n					ŋ			
Lateral								l								
Tap								r								
Semi-vowel		w									j					

จากตารางเสียงพยัญชนะ จะเห็นได้ว่าเสียงพยัญชนะแบ่งได้ 3 ประเภท ดังนี้

- เสียงพยัญชนะต้น
- เสียงพยัญชนะควบกล้ำ (เสียงพยัญชนะควบกล้ำ 2 เสียงและเสียงพยัญชนะควบกล้ำ 3 เสียง)
- เสียงพยัญชนะท้าย

ขอให้ศึกษารายละเอียดของเสียงพยัญชนะแต่ละประเภท ดังนี้

- เสียงพยัญชนะต้น

สัทอักษร	ลักษณะของเสียงที่ออกใกล้เคียงกับการออกเสียงภาษาไทย แต่ไม่เหมือนกันทีเดียว	พยัญชนะต้น
/p/	เป็นเสียงไม่ก้อง ออกเสียง [เพอะ] ใกล้เคียงกับอักษร “พ”	put, pack, pot, peak, park
/b/	เป็นเสียงก้อง ออกเสียง [เบอะ] ใกล้เคียงกับอักษร “บ”	bad, back, rubber, but, bush
/t/	เป็นเสียงไม่ก้อง ออกเสียง [เทอะ] ใกล้เคียงกับอักษร “ท”	too, tie, tired, teeth, tap
/d/	เป็นเสียงก้อง ออกเสียง [เดอะ] ใกล้เคียงกับอักษร “ด”	dead, die, drill, doll, did
/k/	เป็นเสียงไม่ก้อง ออกเสียง [เคอะ] ใกล้เคียงกับอักษร “ค”	cap, key, quick, cake, kill /k/ ไปปรากฏที่หน้าหน่วยเสียง /n/ ในตำแหน่งต้นพยางค์ /k/ จะไม่ ออกเสียง เช่น knot, know
/g/	เป็นเสียงก้อง ออกเสียง [เกอะ] ใกล้เคียงกับอักษร “ก”	gas, game, guest, gibbon, great

ตาราง (ต่อ)

สัทอักษร	ลักษณะของเสียงที่ออกใกล้เคียงกับการออกเสียงภาษาไทย <u>แต่ไม่เหมือนกันทีเดียว</u>	พยัญชนะต้น
/tʃ/	เป็นเสียงไม่ก้อง ออกเสียง [เชอะ] ใกล้เคียงกับอักษร “ช”	cheap, nature, check, chalk, cheek
/dʒ/	เป็นเสียงก้อง ออกเสียง [เจอะ] ใกล้เคียงกับอักษร “จ”	job, general, joke, major, jail
/n/	เป็นเสียงก้อง ออกเสียง [นึ้น] ใกล้เคียงกับอักษร “น”	not, nurse, nice, nose, nugget
/m/	เป็นเสียงก้อง ออกเสียง [มึ้ม] ใกล้เคียงกับอักษร “ม”	map, men, mean, might, money
/f/	เป็นเสียงไม่ก้อง ออกเสียง [ฟะ] ใกล้เคียงกับอักษร “ฟ”	food, fan, fall, face, few
/v/	เป็นเสียงก้อง ออกเสียง [วู้] ใกล้เคียงกับอักษร “ฟ”	voice, van, view, vow, Venus
/θ/	เป็นเสียงไม่ก้อง ออกเสียง [ตะ] ใกล้เคียงกับอักษร “ธ” แต่เป็นเสียงที่ไม่มีในภาษาไทย	think, thing, thank, theme, thief
/ð/	เป็นเสียงก้อง ออกเสียง [ดะ] ใกล้เคียงกับอักษร “ธ” แต่เป็นเสียงที่ไม่มีในภาษาไทย	they, then
/s/	เป็นเสียงไม่ก้อง ออกเสียง [ส] ใกล้เคียงกับอักษร “ส, ซ”	sea, city, psychology, sip, six
/z/	เป็นเสียงก้อง ออกเสียง [ซี] ใกล้เคียงกับอักษร “ซ” ซึ่งเป็นเสียงก้องและไม่มีในภาษาไทย	zoo, zip, zero, zebra, zinc
/ʃ/	เป็นเสียงไม่ก้อง ออกเสียง [เชอะ] ใกล้เคียงกับอักษร “ฉ”	she, ship, machine, show, shoe
/ʒ/	เป็นเสียงก้อง ออกเสียง [เจอะ] ใกล้เคียงกับอักษร “ฉ”	vision, Asian, usual, measure, pleasure
/h/	เป็นเสียงไม่ก้อง ออกเสียง [ฮะ] ใกล้เคียงกับอักษร “ฮ”	hot, hit, home, hut, house นอกจากนี้ พยัญชนะต้นยังสามารถเกิดกลางคำ และระหว่างสระ เช่น who, perhaps, ahead
/l/	เป็นเสียงก้อง ออกเสียง [เลอะ] (ลิ้นต้องแตะระหว่างฟันหน้ากับเพดานปาก) ใกล้เคียงกับอักษร “ล”	light, long, life, lit, large
/w/	เป็นเสียงก้อง ออกเสียง [วะ] ใกล้เคียงกับอักษร “ว”	week, wet, white, wig, wear,

ตาราง (ต่อ)

สัทอักษร	ลักษณะของเสียงที่ออกใกล้เคียงกับการออกเสียงภาษาไทย แต่ไม่เหมือนกันทีเดียว	พยัญชนะต้น
/r/	เป็นเสียงก้อง ออกเสียง [เรอ] ใกล้เคียงกับอักษร “ร” กลุ่มเสียงนี้สามารถแบ่งได้ 3 ประเภท - เสียงกระดกลิ้น (tap) ออกเสียงโดยการม้วนปลายลิ้น ขึ้นไปแตะปุ่มเหงือกและหวดลงอย่างรวดเร็ว มักใช้ ออกเสียง r ในภาษาอังกฤษ - เสียงร้วลิ้น (trill) เสียงนี้ไม่มีในภาษาอังกฤษ - เสียงม้วนลิ้น (retroflex) ออกเสียงโดยการม้วนลิ้นทั้งลิ้น ขึ้นไปหาเพดานอ่อน ใช้ในการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ อเมริกัน	right, wrong, rat, rim, rock
/j/	เป็นเสียงก้อง ออกเสียง [เยยะ] ใกล้เคียงกับอักษร “ย”	yes, use, your, year, yard

• เสียงพยัญชนะควบกล้ำ (Cluster) พยัญชนะควบกล้ำ คือ พยัญชนะที่เกิดร่วมกันในตำแหน่งต้นพยางค์ (initial) กลางคำ (medial) และท้ายพยางค์ (final) การเกิดพยัญชนะควบกล้ำในภาษาอังกฤษแบ่งออกเป็นควบกล้ำ 2 เสียง และควบกล้ำ 3 เสียง

(1) พยัญชนะควบกล้ำ 2 เสียง ยังสามารถจำแนกตามตำแหน่งที่เกิดได้ดังนี้ คือ

- พยัญชนะควบกล้ำ 2 เสียงต้นพยางค์
- พยัญชนะควบกล้ำ 2 เสียงท้ายพยางค์
- พยัญชนะควบกล้ำ 2 เสียงกลางคำหรือระหว่างพยางค์

ขอให้นักศึกษาศึกษาเกี่ยวกับพยัญชนะควบกล้ำ 2 เสียงแบบต่างๆ จากตารางต่อไปนี้

พยัญชนะควบกล้ำ 2 เสียงต้นพยางค์

ลัทอักษร	เสียงพยัญชนะ	ตัวอย่างคำศัพท์
/p/	pl (initial) pr (initial)	plane, play, plot, plug prance, press, prince, probe
/b/	bl (initial) br (initial)	black, blast, block, blush brave, breeze, brick, brush
/t/	tr (initial) tw (initial)	tree, treat, trick, true twin, twice, twig
/d/	dr (initial) dw (initial)	drag, dream, drip, drum dwell, dwarf, dwelt
/k/	cl (initial) cr (initial)	clap, clean, climb, clock crab, creep, crime, cross
/g/	gl (initial) gr (initial)	glad, glide, glove, glue grape, green, grin, growl
/f/	fl (initial) fr (initial)	flag, flip, float, fly frame, freeze, friend, frog
/s/	sl (initial) sp (initial) sm (initial) st (initial) sn (initial) sk (initial) sw (initial)	slam, sleep, slip, slow spend, spit, spoon, spite small, smell, smile, smoke stand, step, stop, street snake, snow, sniff, sneeze skirt, skate, skip, skill sway, switch, swim, swift
/w/	wh (initial)	whale, what, white, why
/θ/	θr (initial) θw (initial)	three, through, thrash, thrill thwart, thwack

พยัญชนะควบกล้ำ 2 เสียงท้ายพยางค์

ตัวอักษร	เสียงพยัญชนะ	ตัวอย่างคำศัพท์
/p/	pθ (final) pt (final) ps (final)	depth abrupt, Egypt, except, harped, kept, opt cups, equips, jumps, perhaps, steps
/b/	bd (final) bz (final)	absorbed, bribed, curbed, lobbed, robed cabs, fibs, jabs, knobs, verbs
/t/	tθ (final) tθs (final) ts (final)	breadth, eighth, hundredth, thousandth, width breadths, eighths, hundredths, widths cats, eats, fights, its, meets, parts, puts, waits
/d/	dz (final)	almonds, beds, birds, hands, kinds, weeds
/k/	kθ (final) kt (final) ks (final)	sixth fact, worked six, works
/g/	gd (final) gz (final)	bagged, hugged, logged, tagged eggs, figs, mugs, rugs
/f/	fθ (final) ft (final) fs (final)	fifth, twelfth craft, drift, gift, left, lift, loft, soft beliefs, cliffs, chefs, chiefs, handkerchiefs
/v/	vd (final) vz (final)	arrived, believed, involved, lived, proved additives, captives, loaves, loves, serves
/s/	sp (final) st (final) sk (final)	clasp, crisp, gasp, lisp, wasp chased, first, pursed ask, desk, dusk, risk
/z/	zd (final)	amazed, crazed, gazed, lazed, phased
/θ/	θs (final)	baths, cloths, oaths, paths, truths
/ð/	ðd (final) ðz (final)	bathed, betrothed, clothed, seethed, swathed bathes, breathes, clothes, loathes, seethes

ตาราง (ต่อ)

สัทอักษร	เสียงพยัญชนะ	ตัวอย่างคำศัพท์
/m/	mp (final) mf (final) mt (final) md (final) mz (final)	bump, camp, hemp, limp, lump lymph, nymph camped, dreamt, revamped, lumped, aimed, assumed, formed, roamed, shamed comes, terms, times
/n/	nθ (final) nt (final) nd (final) ns (final) nz (final) ntʃ (final) ndʒ (final)	month, tenth ant, aren't, aunt, bent, can't, font, want behind, concerned, find, found, friend, owned hence, pence, since, tense hens, lens, pens, runs, tens lunch, pinch change, hinge
/ŋ/	ŋθ (final) ŋt (final) ŋd (final) ŋz (final) ŋk (final) ŋg (final)	length instinct longed things think bring
/l/	lp (final) lf (final) lθ (final) lt (final) ld (final) ls (final) lz (final) lk (final)	help self health difficult cold, held else fills, girls milk, silk
/ʒ/	ʒd (final)	leisured, measured, pleased, treasured
/ʃ/	ʃt (final)	cached, fished, mashed, washed
/dʒ/	dʒd (final)	caged, edged, forged, judged, waged
/t/	tʃt (final)	hitched, matched, watched

ตาราง (ต่อ)

ลัทอักษร	เสียงพยัญชนะ	ตัวอย่างคำศัพท์
/r/	rm (final) (ไม่ออกเสียงเมื่ออยู่หน้า เสียงพยัญชนะในอังกฤษ และเวลส์) "alarm" / ə'la:m/, "arm" / 'a:m/ "warm" / 'wɔ:m / rm (final) (ออกเสียง และบางครั้งมี การม้วนลิ้นในสกอตแลนด์ และไอร์แลนด์) "alarm" / ə'la:rm / "arm" / 'a:rm / "warm" / 'wɔ:rm/	alarm, arm, warm (มีการออกเสียงแตกต่างกันระหว่างอังกฤษและเวลส์ กับ สกอตแลนด์และไอร์แลนด์)

พยัญชนะควบกล้ำ 2 เสียงกลางคำหรือระหว่างพยางค์

ลัทอักษร	เสียงพยัญชนะ	ตัวอย่างคำศัพท์
/p/	pt (medial) ps (medial)	abruptly, absorption, acceptable Epsom, Ipswich, lopsided, upside down
/f/	ft (medial)	after, daftest, often, rafter, softly, swiftly
/m/	mt (medial)	empty, temptation
/n/	-nθ (medial) -nd (medial) -ns (medial)	anthem friendship, landlord pensive, tenses

(2) พยัญชนะควบกล้ำ 3 เสียง ยังสามารถจำแนกตามตำแหน่งที่เกิดได้ดังนี้ คือ

- พยัญชนะควบกล้ำ 3 เสียงต้นพยางค์
- พยัญชนะควบกล้ำ 3 เสียงท้ายพยางค์
- พยัญชนะควบกล้ำ 3 เสียงกลางคำหรือระหว่างพยางค์

ขอให้ศึกษาเกี่ยวกับพยัญชนะควบกล้ำ 3 เสียงแบบต่างๆ จากตารางต่อไปนี้

พยัญชนะควบกล้ำ 3 เสียงต้นพยางค์

สัทอักษร	เสียงพยัญชนะ	ตัวอย่างคำศัพท์
/s/	spr (initial) str (initial) skr (initial) spl (initial) skl (initial) stj (initial) skj (initial) skw (initial)	spring, spray, spread string, street, straw screw, screen, scroll splash, split, spleen sclerosis stew, steward obscure square, squash, squeak

พยัญชนะควบกล้ำ 3 เสียงท้ายพยางค์

สัทอักษร	เสียงพยัญชนะ	ตัวอย่างคำศัพท์
/p/	pθs (final) pts (final) pst (final)	depths accepts, adopts lapsed
/k/	kθs (final) kts (final) kst (final)	sixths conflicts, contexts, expects, texts context, next, oversexed, pretext, text
/f/	fθs (final) fts (final)	fifths, twelfths crofts, drifts, gifts, lifts, lofts
/m/	mps (final) mf (final) mft (final) mfs (final) mts (final) mst (final)	amps, camps, lamps, lumps, mumps, trumps lymph, nymph triumphed nymphs tempts glimpsed
/n/	nts (final) ntst (final) ndz (final) ndʒd (final)	ants, fonts, grunts, hints, hunts, pants chintzed bends, ends, friends, sounds changed, hinged
/ŋ/	ŋts (final)	instincts

ตาราง (ต่อ)

ลัทธิอักษร	เสียงพยัญชนะ	ตัวอย่างคำศัพท์
/t/	tθs (final) tst (final)	breadths, eighths, hundredths, thousandths amidst, midst
/s/	sts (final)	thirsts
/l/	lmd (final) lmz (final) lpt (final) lps (final) lbd (final) lbz (final) lfθs (final) lft (final) lvd (final) lθ (final) lθs (final) lnd (final) lnz (final) ltst (final) ldz (final) ltʃt (final) ldʒd (final) lʃt (final) lks (final) lkt (final) lkts (final)	filmed elms, films helped helps bulbed bulbs twelfths elfed delved health tilths kilned kilns waltzed holds, worlds filched bilged welshed milks milked mulcts

พยัญชนะควบกล้ำ 3 เสียงกลางคำหรือระหว่างพยางค์

ลัทธิอักษร	เสียงพยัญชนะ	ตัวอย่างคำศัพท์
/p/	pθr (medial)	upthrust
/f/	fθl (medial)	fifthly
/m/	mtr (medial)	temptress
/ŋ/	ŋst (medial)	minxed

• เสียงพยัญชนะท้าย คือ เสียงพยัญชนะที่อยู่ท้ายของพยางค์หรือตัวสะกด เสียงที่สามารถเป็นเสียงพยัญชนะท้ายในภาษาอังกฤษมีดังนี้

สัทอักษร	ลักษณะของเสียงที่ออกใกล้เคียงกับการออกเสียงภาษาไทย <u>แต่ไม่เหมือนกันทีเดียว</u>	พยัญชนะท้าย
/p/	เป็นเสียงไม่ก้อง ออกเสียง [เพอะ] ใกล้เคียงกับอักษร “พ”	top, pope, flip, ape, sip
/b/	เป็นเสียงก้อง ออกเสียง [เบอะ] ใกล้เคียงกับอักษร “บ”	robe, rib, crab, tab, job
/t/	เป็นเสียงไม่ก้อง ออกเสียง [เทอะ] ใกล้เคียงกับอักษร “ท”	bat, sport, chat, jet, gut
/d/	เป็นเสียงก้อง ออกเสียง [เดอะ] ใกล้เคียงกับอักษร “ด”	dad, kid, bud, rid, god
/k/	เป็นเสียงไม่ก้อง ออกเสียง [เคอะ] ใกล้เคียงกับอักษร “ค”	talk, kick, back, track, duck
/g/	เป็นเสียงก้อง ออกเสียง [เกอะ] ใกล้เคียงกับอักษร “ก”	bag, plug, flag, wig, dog
/tʃ/	เป็นเสียงไม่ก้อง ออกเสียง [เชอะ] ใกล้เคียงกับอักษร “ช”	watch, catch, match, ditch, rich
/dʒ/	เป็นเสียงก้อง ออกเสียง [เจอะ] ใกล้เคียงกับอักษร “จ”	judge, charge, bridge, fridge, large
/n/	เป็นเสียงก้อง ออกเสียง [นึน] ใกล้เคียงกับอักษร “น”	sun, none, gone, pin, bean
/m/	เป็นเสียงก้อง ออกเสียง [มิม] ใกล้เคียงกับอักษร “ม”	some, mum, rum, film, farm
/ŋ/	เป็นเสียงก้อง ออกเสียง [อิง] ใกล้เคียงกับอักษร “ง”	long, sung, ring, bang, ding-dong

กิจกรรมที่ 2

จงเขียนสัทอักษรตัวแรกของคำต่อไปนี้

1. philosophy _____
2. wave _____
3. mnemonic _____
4. January _____
5. translate _____
6. shoot _____
7. that _____
8. plant _____
9. charge _____
10. perfect _____

กิจกรรมที่ 3

จงเขียนตัวอักษรของเสียงท้ายของคำต่อไปนี้

1. boys _____
2. wretch _____
3. wrong _____
4. breeze _____
5. width _____
6. logs _____
7. Coltrane _____
8. stones _____
9. sticks _____
10. herbal _____

2) **เสียงสระ (Vowels)** เสียงสระเป็นส่วนประกอบที่เป็นแกนกลางของพยางค์ ทุกพยางค์จะต้องมีเสียงสระเสมอ หรือไม่เช่นนั้นจะต้องมีเสียงที่ทำหน้าที่แทนสระ สระในภาษาอังกฤษแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ สระเดี่ยว และสระประสม ซึ่งยังจำแนกเป็น สระประสมสองเสียงและสระประสมสามเสียง ในหมู่ชนที่พูดภาษาอังกฤษ สำเนียงที่พูดกันในแต่ละถิ่นอาจแตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเสียงสระจะต่างกันมากกว่าเสียงพยัญชนะ แต่อย่างไรก็ตามเราสามารถอธิบายคุณสมบัติของเสียงสระได้จากลักษณะสำคัญต่อไปนี้คือ ส่วนของลิ้น ระดับของลิ้น ลักษณะริมฝีปาก และความสั้น-ยาวของเสียง

ตารางต่อไปนี้แสดงให้เห็นสระในภาษาอังกฤษ 12 เสียงตามคุณสมบัติของเสียงสระทั้ง 4 ลักษณะสำคัญข้างต้น

เสียงสระ	เทียบได้กับเสียงในภาษาไทย	ส่วนของลิ้น	ระดับของลิ้น	ลักษณะริมฝีปาก	ความสั้น-ยาวของเสียง
[i]	อิ	หน้า	สูง	ปากเหี่ยยด	เสียงสั้น
[i:]	อี	หน้า	สูง	ปากเหี่ยยด	เสียงยาว
[e]	เอะ	หน้า	กลาง	ปากเหี่ยยด	เสียงสั้น
[æ]	แอะ	หน้า	ต่ำ	ปากเหี่ยยด	เสียงสั้น
[ə]	เออะ	กลาง	กลาง	ปากเหี่ยยด	เสียงสั้น
[ɜ:]	เออ	กลาง	กลาง	ปากเหี่ยยด	เสียงยาว
[ʌ]	อะ	กลาง	ต่ำ	ปากเหี่ยยด	เสียงสั้น
[u]	อุ	หลัง	สูง	ปากห่อ	เสียงสั้น
[u:]	อู	หลัง	สูง	ปากห่อ	เสียงยาว
[ɔ]	เอาะ	หลัง	ต่ำ	ปากห่อ	เสียงสั้น
[ɔ:]	ออ	หลัง	ต่ำ	ปากห่อ	เสียงยาว
[ɑ:]	อา	กลาง	ต่ำ	ปากเหี่ยยด	เสียงยาว

เสียงสระในภาษาอังกฤษสามารถจำแนกประเภทได้โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

- ส่วนของลิ้น
- ความสั้นยาวในการออกเสียง
- การเน้นเสียง
- การเกร็งอวัยวะในช่องปาก

ขอให้ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับสระแต่ละประเภท ดังนี้

- ส่วนของลิ้น แบ่งได้เป็น สระหน้า สระกลาง และสระหลัง ดังนี้

(1) สระหน้า (front vowels) ใช้ลิ้นส่วนหน้าในการออกเสียง ประกอบด้วย

- /i:/ เช่น cream, seen (long high front spread vowel)
- /i/ เช่น bit, silly (short high front spread vowel)
- /e/ เช่น bet, head (short mid front spread vowel)
- /æ/ เช่น cat, dad (short low front spread vowel)

(2) สระกลาง (central vowels) ใช้ลิ้นส่วนกลางในการออกเสียง ประกอบด้วย

- /ɜ:/ เช่น burn, firm (long mid central spread vowel)
- /ə/ เช่น about, clever (short mid central spread vowel) บางครั้งจะ

เรียกว่า schwa

- /ʌ/ เช่น cut, nut (short low front spread vowel)

(3) สระหลัง (back vowels) ใช้ลิ้นส่วนหลังในการออกเสียงประกอบด้วย

- /u:/ เช่น boob, glue (long high back rounded vowel)
- /ʊ/ เช่น put, soot (short high back rounded vowel)
- /ɔ:/ เช่น corn, faun (long mid back rounded vowel)
- /ɒ/ เช่น dog, rotten (short low back rounded vowel)
- /ɑ:/ เช่น hard, far (long low back spread vowel)

- ความสั้นและความยาวในการออกเสียง จำแนกได้ตามตารางต่อไปนี้

สระเสียงสั้น	สระเสียงยาว		
i u e ɔ ʌ æ ɒ	a: i: u: ɔ: ɜ:	ei ai iə uə ɔi au ɛə ou	aɪ əʊ
สระเดี่ยว	สระประสมสองเสียง	สระประสมสามเสียง	

จะเห็นได้ว่า สระเดี่ยวมีทั้งที่เป็นสระเดี่ยวเสียงสั้นและสระเดี่ยวเสียงยาว ส่วนสระประสมจะเป็นสระเสียงยาวทั้งหมดโดยแบ่งเป็นสระเสียงยาวที่เป็นสระประสมสองเสียงและสระเสียงยาวที่เป็นสระประสมสามเสียง

สระเดี่ยวเสียงสั้น

สัทอักษร	ลักษณะเสียงที่ออก	ตัวอย่างคำศัพท์
เสียง /i/ หรือ /ɪ/ ในอเมริกัน	เป็นสระเสียงสั้นคล้ายเสียงสระ อิ ในภาษาไทย ออกเสียงโดยการใช้อูฐฐานกรณ์ดังนี้ ลิ้นส่วนหน้าจะยกขึ้นสูง ขากรรไกรจะอยู่ต่ำกว่าเสียงสระอิในภาษาไทยเล็กน้อย กล้ามเนื้อบริเวณลิ้น ริมฝีปาก และมุมปากจะไม่มี การเกร็งริมฝีปากเหยียดออก	“i”- sit, hit “y”- symbol, city “e” - pretty, expect “a”- village, private
เสียง /e/	เป็นสระเสียงสั้นคล้ายเสียงสระ เอะ ในภาษาไทย แต่จะ ไม่มีการเกร็งที่อวัยวะในช่องปาก ลิ้นส่วนหน้าจะยกขึ้นไป บริเวณส่วนหน้าของช่องปาก ระดับของลิ้นจะอยู่ในระดับ กลาง ปลายลิ้นจะแตะฟันล่าง ริมฝีปากเหยียดออกออก	“ea”- dead, head “a” - many, Thames “ai”- said, laid
เสียง /æ/	เป็นสระเสียงสั้นคล้ายเสียงสระ แอะ ในภาษาไทย แต่จะ ไม่มีการเกร็งที่อวัยวะในช่องปาก ปากจะเปิดมากกว่า การออกเสียงสระ /ɛ/	มักสะกดด้วยอักษร a เช่น rat, cap, sad, jack เป็นต้น

ตาราง (ต่อ)

ลัทอักษร	ลักษณะเสียงที่ออก	ตัวอย่างคำศัพท์
เสียง /ɔ/	เป็นสระเสียงสั้นคล้ายเสียงสระ เอาะ ในภาษาไทย	“o” - dock, dog “a” - was, what “ou, ow” - cough, tough, knowledge “au” - because
เสียง /ʌ/	เป็นสระเสียงสั้นคล้ายเสียงสระ อะ ในภาษาไทย แต่ปากจะอ้ามากกว่า	“u” - sum, cut “o” - son, come “ou” - couple, enough “oo” - blood, flood
เสียง /e/	เป็นสระเสียงสั้นคล้ายเสียงสระ เออะ ในภาษาไทย แต่จะไม่มีการเกร็งที่อวัยวะในช่องปาก ปรากฏในคำที่ไม่เน้นเสียงในภาษาอังกฤษ	“i” - possible “e” - gentlemen “a” - woman “o” - tobacco “u” - suppose “ar” - particular “er” - mother “or” - doctor “ou” - famous “our” - colour “ure” - figure
เสียง /u/	เป็นสระเสียงสั้นคล้ายเสียงสระ อุ ในภาษาไทย แต่จะไม่มีการเกร็งที่อวัยวะในช่องปาก โดยปากจะห่อเล็กน้อย การออกเสียงสระ อุ ในภาษาไทย	“u” - put, full “o” - wolf, woman “oo” - book, wood “ou” - could, should

สระเดี่ยวเสียงยาว

สัทอักษร	ลักษณะเสียงที่ออก	ตัวอย่างคำศัพท์
เสียง /i:/	เป็นสระเสียงยาวคล้ายเสียงสระ อี ในภาษาไทย การออกเสียงจะยกลิ้นขึ้นสูง ริมฝีปากเหี่ยยุด และมีการเกร็งที่อวัยวะในช่องปาก	“ee” - bee, teen “e” - be, these “ea” - tea, sea “ie” - niece, field “i” - machine, police
เสียง /a:/	เป็นสระเสียงยาวคล้ายเสียงสระ อา ในภาษาไทย	“ar” - part, car “ear” - heart, hearth “er” - clerk, sergeant “al” - calm, half “au” - laugh, aunt
เสียง /ɔ:/	เป็นสระเสียงยาวคล้ายเสียงสระ ออ ในภาษาไทย	“or” - horse, sort “aw” - saw, jaw “ou” - bought, sought “au” - cause, caught “a” - hall, walk “our” - court, course “ore” - before, sore “oor” - door, floor “oar” - board, hoard
เสียง /u:/	เป็นสระเสียงยาวคล้ายเสียงสระ อุ ในภาษาไทย	“oo” - food, zoo “o” - do, who “ou” - group, soup “u” - rude, June “ew” - chew, threw “ue” - blue, glue “oe” - shoe, canoe “ui” - juice
เสียง /ʊ:/	เป็นสระเสียงยาวคล้ายเสียงสระ เออ ในภาษาไทย	“ur” - hamburger, further “er” - German, insert “ir” - firm, sir

สระเสียงยาวที่เป็นสระประสมสองเสียง

ลัทอักษร	ลักษณะของเสียงที่ออก	ตัวอย่าง
/ei/	เริ่มจากการออกเสียง /e/ แล้วค่อยๆ เลื่อนลิ้นให้สูงขึ้น โดยให้มีเสียงต่อเนื่อง เสียงที่ได้จะเป็นสระเสียงยาว เอะ และ อี ควบกัน	“a” - make, late “ay” - day, lay “ai” - rail, bail “ei” - eight, weight “ea” - great, break
/ou/	เป็นสระเสียงยาว ออกเสียงโดยการห่อปากเล็กน้อยแล้ว ยกคางหรือขากรรไกรขึ้นแล้วห่อปากมากขึ้น จะได้เสียง /ou/	“oa” - oak, road “oe” - toe, foe “ou” - soul, shoulder “ow” - know, glow
/ai/	เป็นสระเสียงยาว ออกเสียงคล้ายกับสระ ไอ หรือ อาย ในภาษาไทย	“y” - dry, by “igh” - high, fight “eigh” - height “ie” - die, pie “ye” - dye, bye “ei” - either, neither
/au/	เป็นสระเสียงยาว ออกเสียงคล้ายกับสระ เอา หรือ อาว ในภาษาไทย	“ou” - sound, bound “ow” - cow, town
/εə/	เป็นสระเสียงยาว ออกเสียงโดยเริ่มที่ สระ แอ ในภาษาไทย แต่เหี่ยยมุมปากน้อยกว่าแล้วขยับปากสูงขึ้น โดยการยกขากรรไกรล่างและลิ้น จะได้เสียง /εə/ ในการสะกดคำที่ออกด้วยเสียงสระนี้มักจะมีเสียง /r/ ออกตามหลังเสมอ	“ere” - where, there “are” - care, rare “air” - fair, pair “ear” - bear, wear “eir” - heir, their “ar” - Mary, Sarah
/oi/	เป็นสระเสียงยาว ออกเสียงคล้ายกับเสียง ออย ในภาษาไทย	“oi” - boil noise “oy” - boy, toy “uoy” - buoy
/ie/	เป็นสระเสียงยาว ออกเสียงคล้ายสระ เอีย	“eer” - deer, career “ear” - dear, hear “ere” - here, mere “eir” - weird “ier” - fierce “ir” - fakir

ตาราง (ต่อ)

สัทอักษร	ลักษณะของเสียงที่ออก	ตัวอย่าง
/uə/	เป็นสระเสียงยาว ออกเสียงคล้ายกับสระ อัว ในภาษาไทย	“oor” - poor, moor “ure” - pure, cure “ur” - curious, during “our” - tour, dour

สระเสียงยาวที่เป็นสระประสมสามเสียง

สัทอักษร	ลักษณะเสียงที่ออก	ตัวอย่างคำศัพท์
เสียง /aɪə/	เป็นสระประสมโดยการเลื่อนของลิ้น ประกอบด้วยเสียงสระสามเสียงคือ /a/ /ɪ/ และ /ə/	fire, tyre
เสียง /aʊə/	เป็นสระประสมโดยการเลื่อนของลิ้น ประกอบด้วยเสียงสระสามเสียงคือ /a/ /ʊ/ และ /ə/	power, shower

จะเห็นได้ว่าการออกเสียงสระในภาษาอังกฤษ สระเดี่ยวจะประกอบด้วยสระ 1 ตัว สระประสมสองเสียงจะประกอบด้วยสระสองตัว และสระประสมสามเสียงจะประกอบด้วยสระสามตัวด้วยกัน สระส่วนใหญ่เป็นสระเสียงยาวแต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระยะเวลา (duration) ในการเปล่งเสียงสระนั้น นอกจากนี้การออกเสียงสระยังมีลักษณะอีก 2 ประการ ดังนี้

- **การเน้นเสียง** ในภาษาอังกฤษมีการเน้นเสียงในพยางค์ หรือในคำบางคำในประโยค ในหน่วยเสียงประเภทไม่อิสระ (supra-segmental phonemes) ในพยางค์ที่ไม่เน้นจะมีการลดเสียงสระ (reduced vowels) จะทำให้สระตัวนั้นมีเสียงสั้นลง ใกล้เคียงกับการออกเสียง อะกึ่งเสียง หรือ schwa /ə/

- **การเกร็งอวัยวะในช่องปาก** สระในภาษาอังกฤษสามารถแบ่งย่อยออกเป็น สระประเภทเกร็งที่อวัยวะในช่องปาก (tense vowels) และประเภทไม่เกร็งอวัยวะในช่องปาก (lax) ดังตารางต่อไปนี้

	Tense	Lax
สระเดี่ยว	i: u: ɔ:*	i e æ ʌ ʊ ɔ ɜ: ɐ
สระประสม	ei ai iə uə ɔi au ɛə ou aɪə aʊə	

* ɔ: สามารถเป็นได้ทั้งสองประเภท

4.2.2 หน่วยเสียงประเภทไม่อิสระ (Supra-segmental Phoneme) ได้แก่ ส่วนประกอบอื่นของเสียง นอกเหนือจากพยัญชนะ สระ ที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางความหมายได้ ในที่นี้จะนำเสนอส่วนที่จะเป็น ประโยชน์ในการศึกษาภาษาอังกฤษของนักศึกษา ได้แก่ การเน้นเสียง (stress) และทำนองเสียง (intonation) รายละเอียดดังต่อไปนี้

1) **การเน้นเสียง (Stress)** หมายถึง การเน้นเสียงของแต่ละพยางค์เมื่อเปรียบเทียบกับพยางค์อื่นๆ ในการพูดแต่ละคำหรือประโยค ในทางภาษาศาสตร์คือการที่มีพลังกำลังของกระแสลมจากปอดตกลงบน พยางค์ใดพยางค์หนึ่ง ในภาษาอังกฤษการออกเสียงพยางค์ คำหรือประโยคจะได้รับการเน้นไม่เท่ากัน การเน้น ในภาษาอังกฤษแบ่งออกเป็น การเน้นเสียงในระดับคำ และการเน้นเสียงในระดับประโยค

- **การเน้นเสียงระดับคำ (word stress)** คำในภาษาอังกฤษมีตั้งแต่พยางค์เดียวจนถึงหลาย พยางค์ พยางค์ที่ได้รับการเน้นมากกว่าพยางค์อื่นๆ เรียกว่า stressed syllable ส่วนพยางค์ที่ไม่ได้รับการเน้น หรือเบากว่าพยางค์อื่นๆ เรียกว่า unstressed syllable ในการออกเสียงคำแต่ละคำจะต้องมีการลงเสียงหนักที่ พยางค์ใดพยางค์หนึ่งของคำเสมอ ถ้าหากออกเสียงเรียบๆ หรือเน้นที่พยางค์ที่ไม่ถูกต้องอาจทำให้ความหมาย ของคำเปลี่ยนไป และ/หรือจะทำให้เกิดการสื่อสารที่ผิดพลาดได้ การเน้นพยางค์ของคำใดๆ หมายถึง การออก เสียงดัง เสียงสูงและเสียงยาว กว่าพยางค์อื่นๆ ที่ไม่ได้เน้น หากเป็นคำที่มีหลายพยางค์ก็จะมี การเน้นหลักและ เน้นรอง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

PHO tograph	pho TO graphy	photo GRA phic
PEN cil	com MIT tee	volun TEER
MAR yland	so CI ety	infor MA tion

คำหลายพยางค์ในภาษาอังกฤษบางคำ มีคำที่เป็น stressed syllables สองพยางค์ แต่เมื่อ เปรียบเทียบกันระหว่าง stressed syllables ก็จะมีพยางค์หนึ่งออกเสียงหนักกว่าอีกพยางค์หนึ่ง ดังนั้นจะ เรียกพยางค์ที่ออกเสียงเน้นหนักที่สุดเป็นพยางค์ที่มี primary stress ส่วนพยางค์ที่ออกเสียงเน้นรองลงมา เรียกว่าพยางค์มี secondary stress ส่วนพยางค์ที่เป็น unstressed syllable ก็คือพยางค์ที่มี weak stress หรือพยางค์ที่ไม่เน้นนั่นเอง

การเน้นเสียงระดับคำโดยทั่วไปจะแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ พยางค์ที่ได้รับการเน้น (stressed syllables) พยางค์ที่ไม่เน้น (unstressed syllables) และเสียงสระที่ไม่เน้น (unstressed vowel)

ในภาษาอังกฤษพยางค์ในแต่ละคำนอกจากจะออกเสียงเน้นหนักไม่เท่ากันแล้ว พยางค์ที่ ได้รับการเน้นจะมีลักษณะการออกเสียงต่างจากพยางค์ที่ไม่เน้นดังนี้

- (1) **พยางค์ที่ได้รับการเน้น (stressed syllables)** จะมีลักษณะการออกเสียงดังนี้คือ
  - พยางค์นั้นจะใช้แรงในการออกเสียงมาก ทำให้พยางค์นั้นดังกว่าพยางค์อื่น
  - เสียงสระในพยางค์จะยาวกว่าเสียงสระของพยางค์ที่ไม่เน้น
  - มักจะมีการเปลี่ยนระดับเสียงในพยางค์ที่ได้รับการเน้น ซึ่งส่วนมากระดับ

เสียงจะสูงกว่าพยางค์อื่นๆ

นั้น

(2) พยางค์ที่ไม่เน้น (unstressed syllables) จะมีลักษณะดังนี้

- เสียงของพยางค์ทั้งพยางค์จะเบา บางที่อาจเบาจนแทบไม่ได้ยินเสียงพยางค์นั้น
- เสียงสระจะสั้นลงและจะมีผลทำให้เสียงทั้งพยางค์สั้นลงด้วย
- เสียงสระมักจะเปลี่ยนไปเป็น /ə/ หรือ /ɪ/ ซึ่งจะอธิบายรายละเอียดต่อไป
- เสียงสระอาจลดหายไปถ้าอยู่หน้าเสียงพยัญชนะ /n/ หรือ /l/ โดยที่ /n/ หรือ /l/ จะออกเสียงเป็น syllabic คือ การลดเสียงลงครึ่งเสียงในกรณีที่พยัญชนะตัวนั้นอยู่กลางคำ โดยทำหน้าที่คล้ายเสียงสระ เช่น คำว่า rhythm, bottle กรณีเช่นนี้อาจเกิดขึ้นได้กับพยางค์ที่ลงท้ายด้วย /m/ แต่มีน้อยในภาษาอังกฤษ

(3) เสียงสระที่ไม่เน้น (unstressed vowels) เสียงสระในพยางค์ที่ไม่เน้นส่วนมากจะเป็นเสียง /ə/ หรือ /ɪ/ ที่เป็นเช่นนี้เพราะขณะออกเสียงพยางค์ที่ไม่เน้น อวัยวะในการออกเสียงจะใช้แรงน้อยลง ลิ้นจะอยู่ใกล้เคียงกับตำแหน่งปกติ ซึ่งสามารถแจกแจงได้ดังนี้

- การเปลี่ยนเสียงสระเป็นเสียง /ə/ กล่าวคือถ้าพยางค์ที่ไม่ได้รับการเน้นและไม่ได้สะกดด้วยเสียงสระ /i/ ให้เปลี่ยนเสียงสระในพยางค์นั้นเป็น /ə/ เช่น 'women, 'Christmas, 'teacher, 'wonder
- การเปลี่ยนเสียงสระเป็นเสียง /ɪ/ กล่าวคือถ้าพยางค์ในคำที่ไม่ได้รับการเน้นและสะกดด้วย 'y', 'e' และ 'i' ให้เปลี่ยนเสียงสระในพยางค์นั้นเป็นเสียง /ɪ/ เช่น 'happy, 'music, pre'fer, neg'lect

การเน้นเสียงในระดับคำมีกฎดังตารางต่อไปนี้

ชนิดของคำ	กฎการเน้นเสียง
คำที่มีสองพยางค์ขึ้นไป	<ol style="list-style-type: none"> 1. คำนามส่วนมากจะเน้นที่พยางค์แรก เช่น คำว่า ruler, flower, merchant แต่ก็มีความหมายบางคำที่มีสองพยางค์แต่เน้นเสียงที่พยางค์หลัง เช่น Japan 2. คำประสม (คำใดสองคำมารวมกันจนทำให้เกิดศัพท์ใหม่) เช่น bluebird, notebook, bookstore toothbrush, keyboard มีกฎการลงเสียงหนักอย่างกว้างๆ ดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> - ถ้าเป็นคำนามมาประสมกันจะลงเสียงหนักที่พยางค์แรกเสมอ - คำคุณศัพท์กับคำนามรวมกันมักเน้นเสียงที่พยางค์หน้า เช่น greenhouse, blackboard - คำคุณศัพท์กับกริยาช่องที่สามจะเน้นเสียงพยางค์หลังซึ่งเป็นส่วนของกริยาช่องที่สาม เช่น well-done, old-fashioned, hard-boiled 3. คำบุพบทและคำกริยาจะเน้นเสียงพยางค์ส่วนหลังซึ่งเป็นส่วนของกริยา เช่น overlook, undercook, outbreak 4. คำที่ใช้หรือพบบ่อยในภาษาอังกฤษ เมื่อเติมคำเติมหน้า (prefix) แล้วยังคงความหมายของคำเดิม (รากศัพท์) บวกกับความหมายของคำเติมหน้า (prefix) คำลักษณะนี้จะต้องออกเสียง primary stress ในพยางค์ที่เน้นของรากศัพท์เดิม ส่วนคำเติมหน้า (prefix) ที่เพิ่มเข้ามามากจะออกเสียงเป็น secondary stress ตัวอย่างเช่น disagree คำว่า agree แปลว่าเห็นด้วย ตกลง dis- เป็น prefix มีความหมายว่า ไม่ เมื่อเติม dis- ข้างหน้า agree คำว่า disagree มีความหมายว่า ไม่เห็นด้วย ไม่ตกลง 5. คำที่เกี่ยวกับคำลงท้าย (suffix) สามารถอธิบายการเน้นได้ดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> - เมื่อคำนั้นลงท้ายด้วย -ain, -neer, -ese, -ette, -sque, -ique ให้เน้นเสียงที่พยางค์นั้น เช่น คำว่า ob'tain, engi'neer, Chi'nese, ciga'rette, picture'sque, tech'nique - คำที่ลงท้ายด้วย -tion, -cian, -sion, -ic, -ial, -ual, -ian, -ient, -ous, -eous, -itive, -itude, -meter จะเน้นเสียงที่พยางค์หน้าคำเหล่านี้เช่น question, electrician, version, electric, artificial, residual, magician, efficient, ambiguous, miscellaneous, sensitive, attitude, thermometer - คำลงท้ายด้วย -phy, -gy, -try, -cy, -fy, -ly, -ty, -ate, -ize, -ary จะเน้นเสียงที่พยางค์ที่สามนับจากพยางค์ท้ายสุด เช่น geography, technology, geometry, legacy, identify, immediately, ability, graduate, modernize, temporary วิธีจำกฏนี้อย่างง่ายคือ คำใดที่มีตั้งแต่ 3 พยางค์ขึ้นไปแล้วลงท้ายด้วย -y ให้เน้นเสียงที่พยางค์ที่สามก่อนพยางค์สุดท้ายที่มี -y
กริยาที่มีสองพยางค์	ส่วนมากจะเน้นเสียงที่พยางค์สุดท้าย เช่น receive, believe, delete แต่ก็มีความหมายบางคำที่มีสองพยางค์แต่เน้นเสียงพยางค์แรก เช่น open

ตาราง (ต่อ)

ชนิดของคำ	กฎการเน้นเสียง										
คำพ้องรูป	<p>คำที่มีตัวสะกดเหมือนกันแต่มีการออกเสียงต่างกัน และหน้าที่ของคำต่างกัน กล่าวคือ คำหนึ่งเป็นคำนามและอีกคำหนึ่งเป็นคำกริยา หรือ คำหนึ่งเป็นคำคุณศัพท์และอีกคำหนึ่งเป็นคำนาม หรือ คำหนึ่งเป็นคำนามและอีกคำหนึ่งเป็นคำกริยา เช่น</p> <table> <tr> <th>Verb</th><th>Noun</th></tr> <tr> <td>re'cord</td><td>'record</td></tr> <tr> <td>pro'gress</td><td>'progress</td></tr> <tr> <td>pre'sent</td><td>'present</td></tr> <tr> <td>per'mit</td><td>'permit</td></tr> </table> <p>คำเหล่านี้มักมีการเน้นคำต่างกันในแต่ละคำโดยไม่มีกฎหรือหลักเกณฑ์ว่าคำในตำแหน่งใดจะลงเสียงหนัก ดังนั้นนักศึกษาจะต้องสังเกตและฝึกการใช้คำกริยาและคำนามเหล่านี้ โดยออกเสียงให้ถูกต้อง</p>	Verb	Noun	re'cord	'record	pro'gress	'progress	pre'sent	'present	per'mit	'permit
Verb	Noun										
re'cord	'record										
pro'gress	'progress										
pre'sent	'present										
per'mit	'permit										

กิจกรรมที่ 4

เปิดพจนานุกรมหาการเน้นเสียง ทำเครื่องหมาย และฝึกออกเสียงคำต่อไปนี้

1. economic	7. latitude
2. circulation	8. latitudinal
3. consideration	9. latitudinarian
4. objectively	10. communicate
5. impossibility	11. communication
6. polytechnic	12. intercommunication

• การเน้นเสียงระดับประโยค (Sentence Stress) ในการออกเสียงประโยคภาษาอังกฤษจะมีการเน้นเสียงคำหรือออกเสียงหนักเฉพาะคำที่ต้องการเน้นหรือแสดงความหมายเท่านั้น คำที่ไม่สำคัญในประโยคก็จะลดการออกเสียงด้วยการพูดรวบรัดให้ผ่านไปอย่างรวดเร็ว เหมือนการกลืนคำเอาไว้ในคอ ดังนั้นการออกเสียงเน้นหนักของคำในประโยค สามารถเปลี่ยนย้ายคำที่ต้องการลงเสียงหนักได้ ขึ้นอยู่กับว่าประโยคที่พูดนั้น ผู้พูดต้องการเน้นอะไรก็ออกเสียงเน้นหนักในคำเหล่านั้น ตัวอย่างเช่น

Mother: John, when are you going to **stop** playing **games** and **do** your **homework**?

John: Mum, I'll do it at **five** o'clock.

Mother: No, honey, you have to do it **right** now as we're going out for dinner at six o'clock.

จากตัวอย่างในประโยคแรก เราต้องการเน้นใจความสำคัญของประโยคเท่านั้น คือต้องการทราบว่าเมื่อไรจอห์นซึ่งเป็นลูกชายจะทำการบ้าน ดังนั้นคำสำคัญที่ต้องการเน้นก็คือ when และ do (ซึ่งในที่นี้เป็นคำกริยาแท้) และ homework (คำนี้ออกเสียงหนักพยางค์หน้า) ส่วนคำอื่นๆ เป็นเพียงเป็นคำประกอบ (function word) ที่ช่วยทำให้โครงสร้างของประโยคถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ถ้าเราเอาคำเหล่านี้ออกไปก็ยังไม่จับใจความของประโยคได้ แต่ถ้าเราเอาคำสำคัญ (content word) ออกไปคงจะไม่ทราบว่าผู้พูดต้องการสื่อสารอะไร

คำที่ให้ความหมายสำคัญในประโยคหรือ content word มักจะเป็นคำนาม คำกริยาแท้ คำกริยาวิเศษณ์ คำปฏิเสธ ส่วนคำประกอบหรือ function words คือ คำสรรพนาม คำบุพบท คำกำกับนาม คำสันธาน คำกริยาช่วย ศึกษาได้จากตารางข้างล่างนี้

คำสำคัญ (Content Word)		ส่วนคำประกอบ (Function Word)	
คำนาม (Noun)	homework, dinner	คำสรรพนาม (Pronoun)	I, you, we, they
คำกริยาแท้ (Main Verb)	go, talked, working	คำบุพบท (Preposition)	on, in, under
คำคุณศัพท์ (Adjectives)	big, smart, handsome	คำกำกับนาม (Article)	the, a, an
คำกริยาวิเศษณ์ (Adverbs)	quickly, often	คำสันธาน (Conjunction)	but, and, so
คำปฏิเสธ (Negative Auxiliary Verb)	can't, don't, isn't	คำกริยาช่วย (Auxiliary Verb)	can, should, must,
คำนิยมวิเศษณ์ Demonstratives	that, this, those	คำกริยา be (Verb BE)	is, was, am
คำขึ้นต้นคำถาม (Question words)	when, where, who		

ทั้งนี้ในประโยคเดียวผู้พูดอาจไม่เน้นคำสำคัญทุกคำ การออกเสียงเน้นคำได้ขึ้นอยู่กับผู้พูดว่าต้องการเน้นความหมายของประโยคอย่างไรและใจความใดเป็นใจความที่สำคัญที่สุดของประโยค ตัวอย่างเช่น I don't think he should get the job. ซึ่งเมื่อเน้นคำสำคัญต่างกันก็จะมีมีความหมายต่างกันดังต่อไปนี้

การเน้นเสียงคำในประโยค	ความหมาย
I don't think he should get the job.	Somebody else thinks he should get the job.
I don't think he should get that job.	He should get other jobs.
I don't think he should get that job .	Maybe he should get something else instead.

2) **ทำนองเสียง (Intonation)** การออกเสียงคำ วลี และประโยคภาษาอังกฤษนั้น นอกจากจะมีการเน้นเสียงหนักเบาแล้ว ยังมีการทำเสียงสูงต่ำ หรือเรียกว่า ทำนองเสียง (intonation) ซึ่งต่างจากเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทย จีน ลาว เวียดนาม และพม่า ซึ่งนักภาษาศาสตร์เรียกภาษาเหล่านี้ว่า ภาษาวรรณยุกต์ (tone language) ส่วนภาษาอังกฤษและภาษาอื่นๆ ในแถบยุโรปจะมีทำนองเสียงเป็นลักษณะเด่นจึงเรียกว่า ภาษาทำนองเสียง (intonation language) การทำเสียงสูงต่ำในภาษาอังกฤษนี้คล้ายกับเสียงดนตรี ในภาษาทำนองเสียง คำแต่ละคำจะไม่มีระดับเสียงเฉพาะ การพูดออกมามีระดับเสียงสูงต่ำ จะต้องมีการขึ้นลงของระดับเสียงเฉพาะของประโยคหรือข้อความ การเปลี่ยนรูปแบบของระดับเสียงจะทำให้ความหมายทั้งประโยคเปลี่ยนไป ความหมายของประโยคที่กล่าวถึงนี้หมายถึงความหมายทางไวยากรณ์ ซึ่งได้แก่ ชนิดของประโยค เช่น บอกเล่า คำถาม คำสั่ง จะมีรูปแบบของระดับเสียงต่างกัน นอกจากนี้ความแตกต่างของระดับเสียงภาษาอังกฤษที่ไม่เหมือนกับวรรณยุกต์ในภาษาไทย คือทำนองเสียงจะไม่ทำให้ความหมายของคำ คำนั้นเปลี่ยนไป แต่จะทำให้ความหมายทางไวยากรณ์ของประโยคเปลี่ยนไป

กล่าวโดยสรุปก็คือ ในภาษาทำนองเสียง ถึงแม้ว่าประโยคจะประกอบด้วยคำคำเดียว ความหมายของคำก็ยังคงเดิม จะเปลี่ยนเฉพาะความหมายทางไวยากรณ์เท่านั้น ศึกษาจากตัวอย่างต่อไปนี้

Derek: What did you eat this morning? (คุณรับประทานอะไรเมื่อเช้านี้)

Christina: Milk. (นม)

Derek: Only milk? (แค่นมเท่านั้นหรือ)

Christina: Yes, only milk. (ใช่ แค่นมเท่านั้น)

ระดับเสียงของคำว่า ‘milk’ ทั้ง 3 ครั้งจะไม่เหมือนกัน ระดับเสียงของคำ milk ที่ใช้ในครั้งแรกจะเป็นเสียงลดต่ำ ซึ่งเป็นรูปแบบของระดับเสียงของประโยคบอกเล่า เป็นการให้ข้อมูลทั่วไป เมื่อได้ยิน Christina ตอบแล้ว Derek พูดคำว่า ‘milk’ โดยใช้ระดับเสียงที่สูงขึ้น ทำให้คำว่า ‘milk’ มีความหมายเป็นคำถาม เหมือนเป็นการถามให้แน่ใจ ส่วน Christina ตอบอีกครั้งโดยใช้ระดับเสียงสูงต่ำโดยระดับเสียงของ ‘milk’ จะเริ่มสูงกว่าระดับเสียงที่ใช้ในการตอบครั้งแรก การใช้ระดับเสียงในรูปแบบนี้ก็เพื่อเน้นให้ผู้ถามเชื่อว่าผู้ตอบดื่มแค่นมในตอนเช้าเท่านั้นจริงๆ ความแตกต่างของระดับเสียงที่ให้ความหมายในลักษณะเช่นนี้ เรียกว่า เป็นความแตกต่างของทำนองเสียง ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาทำนองเสียง

นอกจากการเปลี่ยนความหมายทางไวยากรณ์แล้ว นักภาษาศาสตร์ทั่วไปยอมรับความสำคัญของทำนองเสียงอีก 2 ประการ คือ

- ทำนองเสียงจะช่วยบอกข้อความที่ผู้พูดต้องการเน้นเป็นพิเศษ คือถ้าผู้พูดต้องการพูดโดยเน้นความหมายของคำใด คำนั้น นอกจากจะได้รับการลงเสียงหนักแล้วยังมีการเปลี่ยนระดับเสียงอีกด้วย เช่น

I <u>took</u> the new car.	ขึ้นเสียงสูงที่ I มีความหมายว่า “คนที่เอารถคันใหม่ไปคือฉันเองไม่ใช่คนอื่น”
I took the <u>new</u> car.	ขึ้นเสียงสูงที่คำว่า new มีความหมายว่า “รถที่ฉันเอาไปเป็นคันใหม่ไม่ใช่คันเก่า”

• ทำนองเสียงอาจบอกลักษณะทางอารมณ์คำพูดของผู้พูด ว่าผู้พูดพูดด้วยความโกรธ ความจริงใจ ความพอใจ หรือไม่พอใจ เป็นต้น ตัวอย่างเช่น คำพูดแสดงความขอบคุณ (thank you) อาจพูดโดยใช้ทำนองเสียง 2 แบบ คือ

Thank <u>you</u> .	ระดับเสียงเริ่มสูงที่คำว่า Thank และลงต่ำที่คำว่า you ทำนองเสียงในรูปแบบนี้แสดงว่าผู้พูดแสดงความขอบคุณอย่างจริงใจ และมักใช้กับเรื่องที่ผู้พูดเห็นว่าสำคัญ
Thank <u>you</u> .	ระดับเสียงเริ่มระดับกลางที่คำว่า Thank และขึ้นสูงที่คำว่า you เป็นทำนองเสียงที่แสดงความเป็นกันเอง และมักใช้กับเรื่องที่ไม่สำคัญมากนัก หรือพูดตามมารยาททางสังคม

สมมติว่าบุคคลคนหนึ่งเชิญเราไปงานเลี้ยงที่บ้านเขา หรือให้ของขวัญเรา เราจะต้องพูดโดยใช้ทำนองเสียงแบบแรก ถ้าใช้แบบที่สองจะเป็นคำตอบที่ค่อนข้างไม่สุภาพ ซึ่งจะใช้ในกรณีที่เรากำลังรับประทานอาหารกับเพื่อน แล้วเพื่อนช่วยส่งขวดพริกไทยให้ เราอาจพูดว่า Thank you. โดยใช้ทำนองเสียงแบบที่สองได้

ทำนองเสียงในภาษาอังกฤษมีรูปแบบโดยทั่วไป ดังนี้คือ การขึ้นเสียงสูงและการลงเสียงต่ำ โดยมีหลักดังนี้

ทำนองเสียง	สถานการณ์ที่ใช้
การขึ้นเสียงสูง (rising intonation)	<ol style="list-style-type: none"> เมื่อเราพูดประโยคยาวและยังกล่าวใจความในประโยคไม่จบ เช่น Janet's going to Brighton tomorrow afternoon to buy herself a pair of red <u>leather</u> shoes, a pair of blue <u>suede</u> shoes, three pairs of <u>jeans</u> and red leather sandals. คำถามที่ต้องการคำตอบ Yes หรือ No เช่น Is John going to <u>Brighton</u>? Is Janet <u>home</u>? เมื่อต้องการถามผู้พูดอีกครั้งถ้าเราไม่แน่ใจในคำถาม (echo questions) เช่น You <u>what</u>? เมื่อไม่แน่ใจว่าผู้ฟังจะฟังสิ่งนั้นได้ หรือต้องการทักทาย เช่น A: I will finish this job on Monday. B: <u>On Monday</u>? คำอุทาน เช่น Oh <u>really</u>?

ตาราง (ต่อ)

ทำนองเสียง	สถานการณ์ที่ใช้
การลงเสียงต่ำ (falling intonation)	<ol style="list-style-type: none"> เมื่อสิ้นสุดใจความในประโยคที่เรากล่าวทั้งในประโยคบอกเล่า และปฏิเสธ เช่น <u>She is a good</u>girl. <u>She doesn't want to talk about</u>it. คำถาม Wh-questions เช่น <u>What are you</u>doing? ใช้ตอบคำถามแบบสั้น เช่น <u>Yes, it</u>is. ใช้ในประโยคคำสั่ง เช่น <u>Don't</u>talk. <u>Shut the</u>door. ใช้กับประโยคคำถามประเภท tag question เมื่อผู้พูดค่อนข้างแน่ใจในคำตอบ หรือต้องการคำตอบรับในลักษณะเห็นด้วย เช่น <u>They aren't doing homework, are</u>they? <u>You like coffee, don't</u>you?

แบบฝึกอ่าน

ขอให้นักศึกษาอ่านออกเสียงข้อความต่อไปนี้ แล้วบันทึกเสียงไว้ จากนั้นเปิดไฟล์เสียงในโมดูลนี้ทางระบบออนไลน์ เพื่อฟังการออกเสียงจากเจ้าของภาษาและทำเครื่องหมายการเน้นเสียงและทำนองเสียง จากนั้นเทียบกับเสียงที่นักศึกษบันทึกไว้ นักศึกษาควรฝึกออกเสียงตามเสียงเจ้าของภาษาตามที่ได้ยินด้วย

I've found almost everything ever written about love to be true. Shakespeare said "Journeys end in lovers meeting." What an extraordinary thought. Personally, I have not experienced anything remotely close to that, but I am more than willing to believe Shakespeare had. I suppose I think about love more than anyone really should. I am constantly amazed by its sheer power to alter and define our lives. It was Shakespeare who also said "love is blind." Now that is something I know to be true. For some quite inexplicably, love fades; for others love is simply lost. But then of course love can also be found, even if just for the night. And then, there's another kind of love: the cruelest kind. The one that almost kills its victims. It's called unrequited love. Of that I am an expert.

แบบประเมินผลตนเองหลังเรียน

จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

1. ข้อใดระบุความแตกต่างระหว่าง สัทศาสตร์ (phonetics) และสัทวิทยา (phonology) **ไม่ถูกต้อง**
  1. สัทศาสตร์ (phonetics) เป็นการศึกษาเกี่ยวกับอวัยวะที่เกี่ยวข้องในการออกเสียง และวิธีการออกเสียง ส่วนสัทวิทยา (phonology) ศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างเสียงพูดของมนุษย์
  2. สัทศาสตร์ (phonetics) เป็นการศึกษากระบวนการออกเสียง ส่งผ่านเสียงและรับรู้เสียงของมนุษย์ ส่วนสัทวิทยา (phonology) ศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างระบบเสียงพูด (pattern of speech sound) และโครงสร้างเสียงพูดของมนุษย์
  3. สัทศาสตร์ (phonetics) เป็นการศึกษากระบวนการออกเสียง ส่งผ่านเสียงและรับรู้เสียงของมนุษย์ ส่วนสัทวิทยา (phonology) ศึกษาการออกเสียงลักษณะพิเศษ เช่น การเน้นคำ และทำนองเสียง
  4. สัทศาสตร์ (phonetics) เป็นการศึกษากระบวนการออกเสียง ส่งผ่านเสียงและรับรู้เสียงของมนุษย์ ส่วนสัทวิทยา (phonology) ศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างเสียงพูดของมนุษย์
  5. สัทศาสตร์ (phonetics) เป็นการศึกษาเกี่ยวกับอวัยวะที่เกี่ยวข้องในการออกเสียงและวิธีการออกเสียง ส่วนสัทวิทยา (phonology) ศึกษาหน่วยเสียงในภาษา ข้อจำกัดและลักษณะเฉพาะในแต่ละภาษา
2. การออกเสียง -ed ทำยคำในกลุ่มคำกริยาต่อไปนี้ ข้อใดเป็นเสียงเดียวกันทั้งหมด
  1. loved, moved, liked
  2. walked, stopped, parked
  3. cried, occurred, hoped
  4. tried, worked, walked
  5. played, permitted, started
3. ข้อความใดต่อไปนี้ถูกต้อง
  1. เสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษมี 26 เสียง
  2. เสียง /ŋ/ สามารถเป็นได้ทั้งเสียงต้นคำและท้ายคำ
  3. suffix ‘-ed’ จะออกเสียงเป็น /t/ หรือ /d/ เมื่อเติมหลังคำที่ลงท้ายด้วยเสียง /t, d/
  4. คำต่อไปนี้ไม่มีเสียงพยัญชนะต้นเหมือนกัน city, see, sip, psychology
  5. การออกเสียงภาษาอังกฤษต่างจากการออกเสียงภาษาไทยที่การออกเสียงท้ายเท่านั้น
4. คำในข้อใดเป็นคำควบกล้ำต้นพยางค์ทั้งหมด
  1. slam, sixth, clap
  2. sleep, drag, three
  3. bump, comes, depth
  4. fifth, bathe, help
  5. great, socks, sing

5. เสียงพยัญชนะในข้อใดสามารถเป็นเสียงพยัญชนะต้นเท่านั้น
  1. /t/, /f/
  2. /l/, /r/
  3. /w/, /ɹ/
  4. /s/, /p/
  5. /j/, /h/
6. คำคู่ใดไม่ใช่คู่เทียบเสียง
  1. sleep, slip
  2. sock, six
  3. saw, raw
  4. rid, read
  5. sun, run
7. ข้อใดคือ สระหลัง ทั้งหมด
  1. /i:/, /e/, /ʌ/
  2. /i:/, /u /, /ʌ/
  3. /ə/, /u:/, /i:/
  4. /i:/, /æ/, /e/
  5. /u/, /u:/, /a:/
8. ข้อความต่อไปนี้ ข้อใดผิด
  1. พยางค์ที่ได้รับการเน้น (stress) จะเบากว่าพยางค์อื่นที่ไม่เน้น
  2. พยางค์ที่ได้รับการเน้นจะยาวกว่าพยางค์อื่นที่ไม่เน้น
  3. พยางค์ที่ไม่ได้รับการเน้นเสียงสระอาจเปลี่ยนเป็น /ə/
  4. พยางค์ที่ไม่ได้รับการเน้นเสียงสระอาจเปลี่ยนเป็น /i/
  5. เสียงสระ /i/ อาจอยู่ในพยางค์ที่ไม่ได้รับการเน้นหรือไม่เน้นก็ได้
9. ถ้าต้องตอบคำถามว่า “Who parked the yellow car here?” คำตอบควรใช้ทำนองเสียงแบบข้อใด
  1. Dave parked the yellow car here.
  2. Dave parked the yellow car here.
  3. Dave parked the yellow car here.
  4. Dave parked the yellow car here.
  5. Dave park the yellow car here.

10. ประโยคต่อไปนี้ ถ้าพูดให้ได้ความหมายว่า พวกเขา กำลังทำความสะอาดห้องน้ำ (ไม่ได้ทำความสะอาดสิ่งอื่นหรือห้องอื่น) ควรใช้ทำนองเสียงแบบข้อใด

1. They are cleaning a toilet.
2. They are cleaning a toilet.
3. They are/cleaning a toilet.
4. They are cleaning a toilet.
5. They are cleaning a toilet.

แนวตอบโมดูลที่ 4

แบบประเมินผลตนเองก่อนเรียน

1. 4	2. 3	3. 5	4. 3	5. 1
6. 1	7. 4	8. 4	9. 4	10. 3

กิจกรรมที่ 1

Initial position	Final position
1. kin gin	rat rag
2. fan van	like live
3. -	wreathe (n.) wreathe (v.)
4. sip zip	lice lies
5. met net	ram ran
6. -	ran rang
7. red led	rear reel
8. shin chin	rash ratch
9. pin fin	reap reef
10. dip zip	lied lies
11. tin thin	pat path
12. head wed	-

กิจกรรมที่ 2

1. /f/
2. /w/
3. /n/
4. /j/
5. /tr/
6. /ʃ/
7. /ð/

8. /pl/
9. /ʒ/
10. /p/

กิจกรรมที่ 3

1. /z/
2. /tʒ/
3. /ŋg/
4. /z/
5. /dθ/
6. /s/
7. /n/
8. /z/
9. /s/
10. /l/

กิจกรรมที่ 4

1. economic	7. latitude
2. c irculation	8. latitudinal
3. consideration	9. latitudinarian
4. object i ty	10. commun i cate
5. impossib i lity	11. communic a tion
6. poly t echnic	12. intercommunication

แบบประเมินผลตนเองหลังเรียน

1. 3	2. 2	3. 4	4. 2	5. 5
6. 2	7. 5	8. 1	9. 1	10. 4

บรรณานุกรม

- จิมมี่ จี. แฮร์ริส และธีระพันธ์ วงศ์ไทย (2516) *แบบฝึกหัดการวิเคราะห์เสียงในภาษา* กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา
ลาดพร้าว
- นิสา คักดีเดชยนต์ และคณะ (2526) *ภาษาศาสตร์สำหรับครู* กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อักษรไทย
- เรืองเดช ปันเขื่อนขัตติย์ (2541) *ภาษาศาสตร์ภาษาไทย* นครปฐม: สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท
มหาวิทยาลัยมหิดล
- อมร ทวีศักดิ์ (2536) *สัทศาสตร์* นครปฐม: สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล
- อุดม วโรตมลิขิตดิษฐ์ (2515) *ภาษาศาสตร์เบื้องต้น* กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- Chomsky, Noam and Halle, Morris (1968). *The Sound Pattern of English*. New York: Harper & Row.
- Clements, G.N. and Keyser, S. (1983). *CV Phonology: A Generative Theory of the Syllable*. Cambridge, MA: MIT Press.
- Crystal, David (1969). *Prosodic Systems and Intonation in English*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Fudge, Erik C. (1984). *English Word-stress*. London: Allen and Unwin.
- Gimson, A. C. (1962). *An Introduction to the Pronunciation of English*. London: Edward Arnold.
- Halliday, M. A. K. (1970). *A Course in Spoken English: Intonation*. London: Oxford University Press.
- Kingdon, Roger (1958). *The Groundwork of English Intonation*. London: Longman.
- Ladefoged, Peter (2001). *A Course in Phonetics*. 4th ed. Fort Worth: Harcourt College Publishers.
- O'Connor, J. D. & Arnold, G. Frederick (1961). *Intonation of Colloquial English*. London: Longman.
- Pike, Kenneth Lee (1945). *The Intonation of American English*. Ann Arbor: University of Michigan Press.
- Read, Charles (1986). *Children's Creative Spelling*. London: Routledge.
- Roach, Peter (2000). *English Phonetics and Phonology: a Practical Course*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Roach, Peter (2004). "British English: Received Pronunciation". *Journal of the International Phonetic Association*. 34 (2). pp. 239-245.
- Roca, Iggy and Johnson, Wyn (1999). *A Course in Phonology*. Oxford: Blackwell Publishing.
- Trager, George L. and Smith, Henry L. (1951). *An Outline of English Structure*. Norman, OK: Battenburg Press.
- Wells, John C. (1990). "Syllabification and Allophony", in Ramsaran, Susan, *Studies in the Pronunciation of English: A Commemorative Volume in Honour of A. C. Gimson*, Routledge, 76-86, (<http://www.phon.ucl.ac.uk/home/wells/syllabif.htm>).

